

Ljósmyndavélar, sem notaðar eru eða farið er með andstætt fyrirmælum laga 76 þessara, má gera upptækar með dómi.

2. apríl

5. gr.

Mál út af brotum á reglugerð þessari sæta meðferð opinberra mála.

6. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt 3. gr. laga um bann við töku ljósmynda og meðferð ljósmyndavéla frá 17. marz 1943, öðlast þegar gildi og gildir meðan núverandi styrjöld stendur, og birtist reglugerðin hér með öllum þeim, sem hlut eiga að máli

Dómsmálaráðuneytið, 2. apríl 1943.

Einar Arnórsson.

Gústav A. Jónasson.

REGLUGERÐ

77

um innflutning og gjaldeyrisverzlun.

3. apríl

Samkvæmt heimild í lögum nr. 1 16. janúar 1943, er hér með sett eftirfarandi reglugerð um innflutning og gjaldeyrisverzlun.

1. gr.

Engar vörur, þar með talin skip og önnur farartæki, má flytja til landsins án leyfis Viðskiptaráðs.

Leyfis Viðskiptaráðs þarf þó ekki til þess að flytja til landsins:

1. fatnað og aðrar ferðanaudsynjar, sem tilheyra farþegum, sem koma hingað til lands frá útlöndum, að svo miklu leyti sem toleftirlitsmenn telja farangur þenna til eigin afnota farþeganna á ferðalaginu;
2. íslenzkar vörur, sem endursendar eru til landsins frá útlöndum, ef þær eru endursendar í sömu umbúðum og þær voru sendar í héðan, og þeim fylgir vottorð erlendra tollstjórnar um það, að varan sé komin í erlent tollumdæmi héðan og send þaðan í sömu umbúðum og hún kom þangað;
3. vörur, sem ætlaðar eru til afnota sendiherra erlendra ríkja og annarra, sem samkvæmt venju njóta hér tollfrelsis, eftir nánari reglum, sem fjármálaráðherra setur.

2. gr.

Hver sá, er flytja vill vörur til landsins, skal senda Viðskiptaráði umsókn um það með hæfilegum fyrirvara, og skulu umsókninni fylgja þau gögn og skýrslur, er Viðskiptaráð krefst.

Leyfi, sem Viðskiptaráð veitir til innflutnings, er jafnframt leyfi til þess að láta af hendi gjaldeyri til greiðslu varanna, nema annað sé tekið fram. — Viðskiptaráð getur sett þau skilyrði fyrir leyfisveitingum, sem því þykir ástæða til.

3. gr.

Skipstjórar, farstjórar og afgreiðslumenn skipa og annarra farartækja mega ekki afhenda viðtakendum aðfluttar vörur, sem leyfi þarf til að flytja megi hingað til lands, nema með samþykki hlutaðeigandi tollstjóra eða umboðsmanns hans, en þeir veita ekki slíkt samþykki nema fyrir liggja leyfi Viðskiptaráðs til að flytja vörurnar inn.

77 Póstafgreiðslumenn afhenda ekki vörur, sem koma frá útlöndum í pósti, nema 3. apríl fyrir liggi leyfi Viðskiptaráðs til að flytja vörurnar inn.

4. gr.

Innflytjendum ber að afhenda tollstjórum og umboðsmönnum þeirra innflutningsleyfi fyrir vörum og innkaupsreikninga yfir þær, ef þær hafa verið keyptar erlendis, áður en vörurnar eru teknar til tollmeðferðar, en þegar vörur eru tollskoðaðar skal bera innflutningsleyfin saman við innkaupsreikningana og vörurnar.

5. gr.

Engan erlendan gjaldeyri má láta af hendi nema með leyfi Viðskiptaráðs, nema séu greiðslur vegna ríkissjóðs eða banka eða vextir og afborganir bæjar- eða sveitarfélaga.

Landsbanki Íslands og Útvegsbanki Íslands h. f. hafa einkarétt til þess að verzla með erlendan gjaldeyri. Þó er pósthjónninn heimil slík verzlun innan þeirra takmarka sem viðskiptamálaráðherra setur.

Að selja erlendan gjaldeyri er að láta hann af hendi fyrir íslenzkan gjaldeyri eða aðra greiðslu, í hverju sem er fólgin, en að kaupa erlendan gjaldeyri er að fá hann fyrir íslenzkan gjaldeyri eða aðra greiðslu, í hverju sem fólgin er.

Til gjaldeyris teljast myntaðir peningar, peningaseðlar, ávísanir, víxlar, skuldabréf og önnur verðbréf og skuldbindingar, sem hljóða um greiðslu í peningum.

Þeim, sem kaupa vilja erlendan gjaldeyri til þess að greiða fyrirfram vörur eða annað, skal skylt að láta afgreiðslubankanum í té skuldbindingu í tvíriti um að leggja fyrir hann innan hæfilegs tíma innflutningsskjöl með áritun tollstjóra um að innflutningur hafi farið fram, eða ef um er að ræða greiðslur fyrir annað en vörur, önnur gögn, sem bankinn telur fullnægjandi, til sönnunar því að gjaldeyrinum hafi verið ráðstafað í samræmi við gjaldeyrisleyfið. Enn fremur að endurgreiða bankanum í sama gjaldeyri þann afgang, sem verða kann, eða alla upphæðina, ef svo fer, að fyrirhuguð kaup takast ekki eða að ástæðan til yfirfærslunnar fellur niður af öðrum orsökum. — Ef frekari dráttur en gert er ráð fyrir í upphafi verður á fullnægingu þessara skuldbindinga, er viðskiptamönnum skylt að gera bönkunum skriflega fulla grein fyrir ástæðunum til þess.

Allur erlendur gjaldeyris, sem menn eiga eða eignast, skal seldur áðurgreindum bönkum. Undanskilið þessu er það fé, sem lagt hefur verið í nýbyggingarsjóð í erlendum gjaldeyri og váttryggingarandvirði skipa, greitt í erlendum gjaldeyri. Skal slíkur gjaldeyris vera í vörzlu bankanna eða undir þeirra eftirliti.

6. gr.

Erlendis er eigendum íslenzkra skipa og annarra farartækja heimilt að láta af hendi erlendan gjaldeyri, sem þeir fá í flutningsgjöld, fargjöld og önnur slík gjöld, sem þar eru innt af hendi, til greiðslu á skyldugreiðslum til skipverja og starfsmanna sinna erlendis og á öðrum nauðsynlegum kostnaði vegna afgreiðslu og veru skipanna og farartækjanna erlendis, svo og nauðsynjum skipanna og farartækjanna þar til er þau koma hingað, en skylt er eigendum skipanna og farartækjanna að gera Landsbanka Íslands fullnægjandi grein fyrir öllum slíkum greiðslum í erlendum gjaldeyri.

7. gr.

Öllum erlendum gjaldeyri, sem bankarnir kaupa, skal skipt milli þeirra þannig, að Útvegsbankinn fái $\frac{1}{3}$ hluta alls gjaldeyrisins, ef hann óskar þess, fyrir innkaupsverð, hlutfallslega af hverri mynt, sem keypt er á mánuði hverjum.

Hlutfalli þessu getur ráðherra breytt ef báðir bankarnir samþykkja.

8. gr.

77

Útflytjendum íslenzkra afurða og annarra vara er skylt að láta koma fyrir þær erlenda gjaldeyri og afhenda hann til banka þeirra, er um getur í 5 gr. 3. apríl

Skylda þessi nær þó ekki til:

1. fatnaðar og annarra nauðsynja, sem farþegar á skipum eða öðrum farartækjum hafa með sér til útlanda til eigin nota á farðalaginu;
2. notaðra heimilismuna og annarra nauðsynja manna, sem eru að flytja til útlanda;
3. endursendra aðfluttra vara, sem ekki eru seldar til útlanda eða eiga að seljast þar og engin greiðsla kemur fyrir, nema greitt hafi verið fyrir þær við innflutning;
4. gjafa og sýnishorna, sem engin greiðsla kemur fyrir.

9. gr.

Áður en vörur eru fluttar héðan til útlanda, skulu útflytjendur afhenda tollstjóra eða umboðsmanni hans skýrslu á þar til gerð eyðublöð um hina útfluttu vöru, og afrit af farmskírteini eða fylgibréfi yfir vörurnar, ef það hefur verið gefið út fyrir þeim, svo og afrit af sölureikningi yfir vöruna, ef salan hefur farið fram, en ef salan fer fram síðar, þá skuldbindingu um að afhenda sölureikning, þegar salan hefur átt sér stað.

Sölureikningar fyrir útfluttum vörum skulu hljóða um greiðslu í erlendri mynt, en á skýrslum þeim, sem um ræðir í 1. málsg., skal söluverðið gefið upp í íslenzkri mynt og skal miða við dagsgengi.

Skýrslur þær og skjöl, sem ræðir í 1. málsg. þessarar greinar, skulu afhentar svo tímanlega, að fram geti farið skoðun á vörunum, ef þörf krefur, áður en ferming þeirra á sér stað. Skýrslu þarf þó ekki að gefa um vörur þær, sem um ræðir í tölu-liðunum 1.—4. í 8. gr. Hins vegar ber að framvísa öllum slíkum vörum fyrir toll-
eftirlitsmanni, sem er að rannsókn í skipi eða farartæki eða afgreiðir það til útlanda.

10. gr.

Skýrsla sú eða yfirlýsing, sem ræðir um í 9. gr., skal vera skrifleg og tilgreina eftirtalin atriði:

1. tölu, magn og tegund varanna;
2. söluverð, ef salan hefur farið fram, annars fob. gangverð varanna;
3. allan kostnað, sem greiddur er í íslenzkum gjaldeyri og fellur á vörurnar eftir að þær eru komnar um borð í skip eða farartækið, sem flytur vörurnar til útlanda, svo sem flutningsgjald og váttryggingu;
4. ákvörðunarstað varanna;
5. nafn og heimili viðtakanda varanna;
6. hvar og hvernig vörurnar séu greiddar eða eigi að greiðast:
 - a. Hafi vörurnar verið greiddar fyrirfram, ber útflytjendum að leggja fram vottorð frá bönkunum um það, að þeir hafi mótttekið andvirðið í erlendum gjaldeyri.
 - b. Eigi greiðsla að fara fram síðar, ber útflytjendum að undirrita skuldbindingu um það, að skila andvirðinu í erlendum gjaldeyri til bankanna og skal þá tilgreint hvenær og í hvaða banka greiðslan sé væntanleg.

11. gr.

Landsbanki Íslands hefur eftirlit með því að til skila komi allur gjaldeyrir sem á að greiðast fyrir útfluttar vörur og annað, sem greiðast á með erlendum gjaldeyri, og getur hann krafizt upplýsinga og skýrslna í því sambandi, er hann telur nauðsynlegar. Skal hann gefa viðskiptamálaráðuneytinu vikulega skýrslu um innborganir, sem bönkunum berast í erlendum gjaldeyri.

77

3. apríl

12. gr.

Annað samrit af farmskrá þeirri, sem ræðir um í 1. mgr. 33. gr. laga nr. 63 31. des. 1937, skulu tollstjórar eða umboðsmenn þeirra senda Landsbanka Íslands, ásamt skjölum þeim, sem ræðir um í 9. gr.

Aðalfarmskrá þá, sem ræðir um í 2. mgr. 33. gr. frammanefndra laga nr. 63 31. des. 1937, skulu tollstjórar eða umboðsmenn þeirra, fyrst um sinn og þar til er önnur skipun verður á því gerð, senda Landsbanka Íslands.

Auk farmskráa, sem skipstjórar, farstjórar og afgreiðslumenn skipa og annarra farartækja skulu gera yfir útflutningsvörur, sem skipið eða farartækið hefur tekið til flutnings og koma á farmskrá, skulu skipstjórar eða farstjórar gera og afhenda tolleftirlitsmanni áður en skipið eða farartækið leggur úr höfn, skrá yfir vörur þær, sem skipið eða farartækið hefur tekið úr landi og ætlaðar eru útflutningsskipinu eða farartækinu sjálfu, skipverjum eða starfsmönnum og farþegum til neyzlu og notkunar í skipinu eða farartækinu.

Skipstjórar eða fararstjórar eru enn fremur skyldir til að gefa tolleftirlitsmanni, ef ástæða þykir til, skýrslu um það, hvernig vörur þær, sem ræðir um í 3. málsg. þessarar greinar, hafa verið greiddar og til hvers eða hverra greiðslan hefur gengið eða á að ganga.

13. gr.

Bannað er að flytja islenzkan gjaldmiðil úr landi. Þó er farþegum heimilt að hafa með sér fjárhæð er nægir til greiðslu fæðis og þjónustugjalds á ferð til útlanda og greiðslu farseðils, fæðis og þjónustu á heimleið.

14. gr.

Tollstjórar, hver fyrir sitt umdæmi, skulu láta Hagstofu Íslands í té nákvæma skýrslu um magn, tegund og söluverð útfluttrar vöru, jafnskjótt og skip eða farartæki, sem vöruna flytur, leggur frá landi. Enn fremur skulu þeir eigi síðar en 5. hvers mánaðar láta hagstofunni í té skýrslu um innflutning í næsta mánuði á undan, og skal skýrslan vera í því formi, sem hagstofustjóri ákveður.

15. gr.

Hver sá er fær innflutningsleyfi greiði $\frac{1}{2}\%$ af þeirri upphæð er leyfið hljóðar um, þó aldrei minna en 1 krónu fyrir hvert leyfi. Gjald þetta greiðir leyfishafi þeim tollstjóra, umboðsmanni hans eða póstafgreiðslumanni í fyrsta sinn og leyfinu er fram vísað og greiðist gjaldið þá af öllu leyfinu.

16. gr.

Viðskiptaráð getur veitt undanþágu frá ákvæðum reglugerðar þessarar ef sérstaklega stendur á, enda komi samþykki ráðherra til.

17. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að kr. 100000.00. Ef miklar sakir eru eða brot er ítrekað má svipta sökunaut rétti til verzlunar. Upptaka eigna samkvæmt 69. gr. hegningarlaga er og heimil.

Það telst meðal annars brot á reglugerðinni að brjóta þau ákvæði, sem Viðskiptaráð hefur sett sem skilyrði fyrir leyfisveitingu, að rjúfa þær skuldbindingar, sem menn hafa tekið á sig samkvæmt fyrirmælum reglugerðar þessarar og gefa rangar þær yfirlýsingar, sem fyrirskipaðar eru, eða vanræksla í að gefa slíkar yfirlýsingar eða skuldbindingar.

18. gr.

Með reglugerð þessari er numin úr gildi reglugerð nr. 50 14. júní 1938, með þeim breytingum, sem á henni hafa orðið.

77

3. apríl

19. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi.

Viðskiptamálaráðuneytið, 3. apríl 1943.

Björn Ólafsson.

Torfi Jóhannsson.

Staðfesting ríkisstjóra á skipulagsskrá fyrir „Bindindissjóðinn Framtíðin“, 78
úttefni á venjulegan hátt að mandatum af dóms- og kirkjumálaráðherra 7. apríl 7. apríl
1943.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Bindindissjóðinn Framtíðin.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Bindindissjóðurinn Framtíðin. Starfsemi hans er Keldunes-hreppur í Norður-Þingeyjarsýslu.

2. gr.

Stofnfé sjóðsins er kr. 352.89, og er það tillag frá þeim meðlimum bindindisfélagsins Framtíðin í Kelduhverfi, sem enn eru á lífi. Sjóðurinn tekur á móti gjöfum eða áheitum.

3. gr.

Sjóðurinn ávaxtast í Sparisjóði Norður-Þingeyinga eða annarri tryggri lánsstofnun. Reikningsár hans er almanaksárið.

4. gr.

Sjóðurinn skal háður eftirliti sýslunefndarinnar í Norður-Þingeyjarsýslu. Reikningar hans skulu endurskoðaðir af endurskoðanda sveitarsjóðanna í Norður-Þingeyjarsýslu og bornir upp til samþykktar á aðalfundi sýslunefndarinnar í Norður-Þingeyjarsýslu árlega.

5. gr.

Stofnfé sjóðsins má aldrei skerða og fyrst um sinn leggist vextirnir allir við höfuðstólinn. En þegar vextirnir eru orðnir það miklir, að $\frac{3}{4}$ hluti þeirra nægi — að álitni sýslunefndarinnar í Norður-Þingeyjarsýslu — til að inna af hendi að einhverju leyti það hlutverk, sem þeim er ætlað, sbr. 6. gr., veitir sýslunefndin heimild til að sjóðurinn taki til starfa. En þegar höfuðstóllinn er orðinn kr. 50000.00 má lækka vaxtatillagið til hans ofan í allt að $\frac{1}{8}$ vaxtanna, en aldrei meira. Allir vextir, sem eigi eru notaðir samkv. ákvæðum 6. og 7. gr., leggist ávallt við höfuðstólinn.

6. gr.

Vöxtum af sjóðnum, þeim er eigi leggist við höfuðstólinn, skal fyrst um sinn eingöngu varið til útbreiðslu bindindis í Keldunesshreppi, þ. e. til varnar nautn